

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

nen, at den er enig med Danmark i, at der ikke er noget til hinder for, at det nordiske arbejdsmarked kan fortsætte også efter et eventuelt medlemskab af fællesmarkedet.

Hr. Aksel Larsen citerede pressereferater af den svenske handelsministers udtalelser, som skulle gå ud på, at hr. Feldt ikke mente, at vi kunne opretholde et nordisk arbejdsmarked. Jeg har haft lejlighed til at udveksle synspunkter med den svenske markeds- og handelsminister, og jeg kan sige her, at han ikke er blevet korrekt refereret i pressen. Der er enighed mellem svenskerne og os om, at man kan opretholde det nordiske arbejdsmarked. Der er uenighed på enkelte punkter vedrørende tilrettelæggelsen af det fremtidige praktiske samarbejde mellem de nordiske arbejdsformidlingsmyndigheder. Dette spørgsmål agter vi at tage op, når vi på tirsdag skal møde vore svenske kolleger i Stockholm.

Endelig stillede hr. Niels Helveg Petersen spørgsmålet om, hvad der skulle forstås med statsministerens udtalelse om, at vi ventede at få fyldigere oplysninger om det retslige grundlag for EF, hvilket kunne være tilvejebragt før vi skal behandle ratifikationsspørgsmålet. Svaret er, at vi regner med at kunne fremlægge dels tiltrædelsestraktaten og de allerede eksisterende traktater, dels det store flertal af beslutninger, der er truffet af EF's myndigheder, på dansk og med de fornødne kommentarer for folketinget, inden folketinget skal tage stilling til ratifikationsspørgsmålet, og det kan jo ikke ske før omkring 1. marts 1972. Det er stadig sådan, at dette tings medlemmer ligesom den danske befolkning må have så fyldigt et grundlag som muligt for deres stillingtagen. Vi gør opmærksom på, at materialet ikke i dag foreligger i dansk autoriseret oversættelse, men når det foreligger, har det enkelte medlem her i tinget og den enkelte vælger ved folkeafstemningen det bedst mulige grundlag for sin egen stillingtagen. Det er det, der var ment med statsministerens udtalelse.

Må jeg endelig sige, at regeringen selvfølgelig er overordentlig interesseret i, at oplysninger om fællesmarkedet og synspunkter for og imod dansk medlemskab af fællesmarkedet fremkommer så betids, at alle, der skal tage stilling ved folkeafstemningen,

har haft rimelig chance for at sætte sig ind såvel i de kendsgerninger, man kan præstere, som i vurderingerne af kendsgerningerne.

I markedssekretariatet er man ved at opbygge et oplysningscenter, som skulle kunne stilles til rådighed for enhver borger på den måde, at en række dokumenter kan udleveres og læses og måske lånes ud, samt at der bliver stillet tilstrækkeligt med eksperter til rådighed for konkrete spørgsmåls mundtlige eller skriftlige besvarelse. Men tilbage står det spørgsmål, som socialdemokratiet har rejst over for folketingets formand, hvordan man skal praktisere og finansiere det generelt folkeoplysende arbejde. Så vidt jeg er orienteret, har det endnu ikke fundet sin endelige løsning. Det er helt åbenbart, at det, der bliver gennemført af oplysningsarbejde i markedssekretariatet, slet ikke kan være tilstrækkeligt. Det må suppleres med et større folkeoplysende arbejde. Jeg har forstået, at folketinget vil gøre en indsats på dette felt, også finansielt.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling):

Inden jeg kommenterer de bemærkninger, der er kommet i forbindelse med min pressemeddelelse vedrørende Grønlandsrådet, vil jeg gerne sige, at jeg fuldt ud deler de udtalelser, som kom fra hr. Johan Nielsen og hr. Moses Olsen vedrørende de nordatlantiske mandaters værdi her i folketinget. Jeg har selv, siden jeg blev valgt ind i det høje ting i 1964, forfægtet det samme synspunkt, og jeg agter fortsat at forfægte det. Jeg vil gerne komplimentere hr. Moses Olsen for hans jomfrutale. Jeg synes, det var en klar grønlandsk tale.

Jeg er glad for, at jeg har fået lejlighed til at uddybe den udtalelse, jeg udsendte i forbindelse med min tiltrædelse som minister for Grønland.

Jeg forstår godt, at hr. Holger Hansen, hr. Lembourn og hr. Svend Haugaard, som er deres partiers medlemmer i Grønlandsrådet, føler sig noget brøstholdne over denne udtalelse, og inden jeg kommer til de enkelte spørgsmål, der blev rejst over for mig, vil jeg derfor gerne give lidt baggrundsstof for forståelsen af den.

Når jeg har sagt det så stærkt som, at de ønsker, jeg har fremsat i Grønlandsrådet, så godt som blev talt for døde øren, er det en udtalelse, der har sin ganske specielle